

ΣΤΕ 1116/2019 [ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΆΔΕΙΑΣ ΓΙΑ ΚΤΗΡΙΟ ΠΡΟΫΦΙΣΤΑΜΕΝΟ ΤΟΥ 1955]

Περίληψη

- Ειδικώς, τα ανεγερθέντα προ της ισχύος του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια ή τμήματά τους, θεωρούνται νομίμως υφιστάμενα για μόνο το λόγο ότι προϋφίστανται του έτους 1955 και δεν έχουν εν τω μεταξύ κατεδαφισθεί ή κριθεί αυθαίρετα. Δεν απαιτείται δε πλέον, υπό το καθεστώς της νεώτερης διάταξης, η συνδρομή των προϋποθέσεων των προηγούμενων αντίστοιχων διατάξεων, οι οποίες αντικαταστάθηκαν γι' αυτόν ακριβώς το λόγο. Η ρύθμιση αυτή, αφορώσα σε κτίσματα που έχουν ανεγερθεί πριν από εξήντα ή και περισσότερα έτη χωρίς, μέχρι τώρα, να έχουν χαρακτηρισθεί, κατά την εκάστοτε ισχύουσα διοικητική διαδικασία, ως αυθαίρετα με τις εντεύθεν συνέπειες, δεν παραβιάζει καμία συνταγματική διάταξη. Είναι δε άλλο το ζήτημα της τυχόν ήδη υπαγωγής αυθαιρέτων κατασκευών στο σύστημα των νόμων 1337/1983 και 4178/2013. Το ζήτημα αυτό διέπεται από τις λοιπές, διαζευκτικά τιθέμενες, ρυθμίσεις της ίδιας διάταξης, που αναφέρονται ειδικά, χωρίς χρονικά όρια, στα εν λόγω συστήματα και τις προϋποθέσεις που τα διέπουν. Δεν μπορεί δε, πάντως, υπό το καθεστώς ισχύος της νεώτερης αυτής διάταξης, να τεθεί το πρώτο ζήτημα χαρακτηρισμού συγκεκριμένων κατασκευών, που έχουν ανεγερθεί προ του έτους 1955, ως αυθαιρέτων.

Με την εκκαλουμένη απόφαση απορρίφθηκε ο λόγος ακύρωσης ότι το κτήριο πρέπει να θεωρηθεί ως νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη της περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 23 του Ν.Ο.Κ., όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014. Ο λόγος αυτός απορρίφθηκε με τη σκέψη ότι ακόμη και αν ήθελε να γίνει δεκτό ότι είναι συνταγματικώς ανεκτή η διάταξη του άρθρου 20 παρ. 25 του ν. 4258/2014, με την οποία χωρίς καμιά άλλη προϋπόθεση και χωρίς κανένα όρο θεωρούνται ως νομίμως υφιστάμενα τα προϋφιστάμενα του β.δ. της 9.8.1955 κτήρια, η εν λόγω διάταξη δεν αφορά στη χορήγηση οικοδομικής άδειας στα κτήρια αυτά, αλλά απλώς στη νομιμοποίηση αυτών και στην εξαίρεση τους από την κατεδάφιση.

Ως προς το ζήτημα αυτό, δηλαδή ότι το κτήριο έπρεπε να θεωρηθεί νομίμως υφιστάμενο σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη, προβάλλουν οι εκκαλούσες τον ισχυρισμό ότι δεν υφίσταται νομολογία του Δικαστηρίου. Ο προβαλλόμενος λόγος πληροί τις προϋποθέσεις παραδεκτού, δεδομένου ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί του ζητήματος αυτού. Περαιτέρω δε είναι και βασιμος.

Και τούτο διότι, το κτήριο, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, προϋπήρχε

του β.δ. της 9.8.1955 και, ως εκ τούτου, τα επίμαχα τμήματά του θεωρούνται σύμφωνα με την εφαρμοστέα διάταξη του άρθρου 23 παρ. 1 του Ν.Ο.Κ, όπως ισχύει νομίμως υφιστάμενα, με αποτέλεσμα η αλλαγή χρήσης τους σε εκπαιδευτήριο, η οποία εγκρίθηκε με την ανακληθείσα πράξη, να είναι, κατ' αρχήν, επιτρεπτή.

Πρόεδρος: Αθ. Ράντος

Εισηγητής: Αν. Σκούφαλος

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή του από το Δικαστήριο.